

РЕШЕНИЕ

№ 65

гр. Стара Загора, 25.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Генчо Атанасов

при участието на секретаря Живка М. Димитрова
като разгледа докладваното от Генчо Атанасов Гражданско дело №
20235530102656 по описа за 2023 година

Предявени са обективно кумулативно съединени искове с правно основание с чл.430 ТЗ, вр. с чл.240 от ЗЗД, чл.86, ал.1 ЗЗД и чл.78 ЗЗД.

Ищецът „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД, гр.София твърди, че на 29.06.2005 г. в гр. Стара Загора между него като кредитодател и кредитополучателя Р. Т. А. – ответник бил сключен договор за издаване на кредитна карта № 13РКО-А[1]4745/29.06.2005 г., изменен и допълнен с анекс от 28.10.2007 г., по силата на който договор за кредитна карта ищецът първоначално е издал на ответника кредитна карта VISA Класик /заменена съгласно т. 1 от анекса от 28.10.2007 г. с револвираща международна кредитна карта с чип VISA/ и му е предоставила банков кредит /овърдрафт по картова разплащателна сметка с IBAN BG18FINV915010BGN09GKB/ в размер на 6000 лв., който можел да се усвоява чрез използване на кредитната карта за извършване на безналични плащания на стоки и услуги и за теглене на пари в брой от терминално устройство АТМ /банкомат/ или ПОС /т. 1 и 2 от договора за кредитна карта и т. 1 от анекса от 28.10.2007 г./.

Неразделни части от договора за кредитна карта освен анексът от 28.10.2007 г. били и общите условия за издаване и ползване на револвиращи международни кредитни карти с чип MASTERCARD и VISA, тарифата за такси и комисиони и бюлетинът за лихвите /т. 8 и т. 10 от договора за кредитна карта, изменени и допълнени с т. 8 и т. 10 от анекса от 28.10.2007 г./.

Първоначалният краен срок за погасяване на предоставения овърдрафт бил 29.06.2007 г. /т. 3 от договора за кредитна карта/. Срокът за погасяване на овърдрафта се подновявал автоматично при условията и по реда на общите условия /т. 2 от анекса от 28.10.2007 г./.

Срокът за погасяване на овърдрафта се удължавал автоматично всеки път за нов едногодишен период, при условие че никоя от страните не е уведомила другата за

прекратяване на договора за кредитна карта /т. 36.1 от общите условия/. Последното автоматично удължаване на срока за погасяване на овърдрафта по разплащателна сметка било до 29.06.2019 г., тъй като никоя от страните не е уведомила другата за прекратяване на договора за кредитна карта. Кредитополучателят бил длъжен всеки месец на 5-то число да внася по сметката си в Банката минимална погасителна вноска в размер на 5% от дебитното салдо по картовата разплащателна сметка /т. 18 във връзка с т. 1,6. „з“ и „к“ от общите условия/. Кредитополучателят имал право да извършва разплащания с картата само до разрешенния кредитен лимит, като при надхвърляне на кредитния лимит по сметката, независимо от причината за това, кредитополучателят бил длъжен незабавно да погаси сумата, с която е надхвърлен лимитът /т. 23 от общите условия/. Кредитополучателят заплащал на Банката годишна възнаградителна лихва в размер на 16% за извършване на безналични плащания на ПОС терминал и 18% за всички останали трансакции /т. 6 от договора за кредитна карта, изменена и допълнена с т. 6 от анекса от 28.10.2007 г./. При неплащане от кредитополучателя на месечна погасителна вноска или надвишение от кредитополучателя на разрешенния кредитен лимит Банката начислявала наказателна лихва за забава в размер на годишната възнаградителна лихва с надбавка от 12% /т. 6.1 от договора за кредитна карта, създадена с т. 6 от анекса от 28.10.2007 г./. Кредитополучателят заплащал на Банката такса за поддържане на кредитна карта /т. 9 от договора за кредитна карта във чл. 3, т. 4 от глава първа на тарифата/. Банката имала право да обяви ползвания овърдрафт за изцяло и предсрочно изискуем след писмено предизвестие до кредитополучателя за срок, определен от Банката, в случай че кредитополучателят не извърши което и да е плащане по договора за кредитна карта и общите условия повече от пет работни дни след датата, на която такова плащане е станало изискуемо /т. 28, б. „а“ от общите условия/. Ищецът изяснява, че на 28.10.2007 г. кредитополучателят ответник е получил издадената му съгласно т. 1 от анекса от 28.10.2007 г. револвираща международна кредитна карта с чип VISA. на 19.12.2012 г. кредитополучателят е надхвърлил разрешенния кредитен лимит от 6000 лв. и сумата, с която е надхвърлен лимитът, не е била незабавно погасена. От 19.12.2012 г. кредитополучателят бил в забава на плащанията по договора за кредитна карта и не е платил 64 минимални погасителни вноски със следните падежи: 05.01.2013 г., 05.02.2013 г., 05.03.2013 г., 05.04.2013 г., 05.05.2013 г., 05.06.2013 г., 05.07.2013 г., 05.08.2013 г., 05.09.2013 г., 05.10.2013 г., 05.11.2013 г., 05.12.2013 г., 05.01.2014 г., 05.02.2014 г., 05.03.2014 г., 05.04.2014 г., 05.05.2014 г., 05.06.2014 г., 05.07.2014 г., 05.08.2014 г., 05.09.2014 г., 05.10.2014 г., 05.11.2014 г., 05.12.2014 г., 05.01.2015 г., 05.02.2015 г., 05.03.2015 г., 05.04.2015 г., 05.05.2015 г., 05.06.2015 г., 05.07.2015 г., 05.08.2015 г., 05.09.2015 г., 05.10.2015 г., 05.11.2015 г., 05.12.2015 г., 05.01.2016 г., 05.02.2016 г., 05.03.2016 г., 05.04.2016 г., 05.05.2016 г., 05.06.2016 г., 05.07.2016 г., 05.08.2016 г., 05.09.2016 г., 05.10.2016 г., 05.11.2016 г., 05.12.2016 г., 05.01.2017 г., 05.02.2017 г., 05.03.2017 г., 05.04.2017 г., 05.05.2017 г., 05.06.2017 г., 05.07.2017 г., 05.08.2017 г., 05.09.2017 г., 05.10.2017 г., 05.11.2017 г., 05.12.2017 г., 05.01.2018 г., 05.02.2018 г., 05.03.2018 г., 05.04.2018 г., 05.05.2018 г., 05.06.2018 г., 05.07.2018 г., 05.08.2018 г., 05.09.2018 г., 05.10.2018 г., 05.11.2018 г., 05.12.2018 г., 05.01.2019 г., 05.02.2019 г.,

05.03.2019 г. и 05.04.2019 г. По силата на т. 28, б. „а“ от общите условия ищецът обявил на кредитополучателя предсрочната изискуемост на банковия кредит чрез писмено предизвестие с изх. № 231-529/27.11.2018 г. и банковият кредит бил направен предсрочно изискуем на 05.04.2019 г. При настъпване на предсрочната изискуемост на банковия кредит на 05.04.2019 г. кредитополучателят не е погасил всички свои задължения по договора за кредитна карта и към 23.06.2023 г. общият размер на просрочената и непогасена сума по договора за кредитна карта възлизал на 19 588,22 4 лв., от които: 6000 лв. - главница, 8927,43 лв. - възнаградителна лихва от 18.12.2012 г. до 04.04.2019 г., 1951,65 лв. - наказателна лихва за забава от 19.12.2012 г. до 19.07.2015 г., 2607,14 лв. - законна лихва от датата на предсрочна изискуемост 05.04.2019 г. до 22.06.2023 г., 78 лв. - начислена на 21.10.2013 г. и 21.10.2014 г. такса за поддържане на кредитна карта, и 24 лв. - начислени на 29.11.2018 г. разноси за обявяване на предсрочна изискуемост на банковия кредит. Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати на ищеца следните суми, които представляват част от дължимите суми по договор за издаване на кредитна карта № 13РКО-А-4745/29.06.2005 г., а именно: 6000 лв. /шест хиляди лева/ - главница, 2607,14 лв. - законна лихва от датата на предсрочна изискуемост 05.04.2019 г. до 22.06.2023 г., и 24 лв. - начислени на 29.11.2018 г. разноси за обявяване на предсрочна изискуемост на банковия кредит, ведно със законната лихва върху главницата от 6000 лв. от датата на подаване на исковата молба в Районния съд - Стара Загора до пълното погасяване на олихвяемото вземане.

Ответникът Р. Т. А. не е представил в срок отговор на исковата молба. В устните състезания поддържа, че искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен, тъй като вземанията на ищеца са погасени по давност.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, намери за установено следното.

Ищецът претендира на основание чл.430 ТЗ, вр. с чл.240 от ЗЗД, чл.86, ал.1 и чл.78 ЗЗД вземания, представляващи невърната сума, законна лихва и разноси за обявяване на предсрочна изискуемост по представения Договор за издаване на кредитна карта № 13РКО-А[1]4745/29.06.2005 г., изменен и допълнен с анекс от 28.10.2007 г., сключен между „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД, гр.София и Р. Т. А.. С този договор на Р. Т. А. е издадена кредитна карта VISA, Класик тип ПИБ-БЧК /заменена съгласно т. 1 от анекса от 28.10.2007 г. с револвираща международна кредитна карта с чип VISA/ и му е предоставен банков кредит - овърдрафт по картова разплащателна сметка в размер на 6000 лв., който може да се усвоява чрез използване на кредитната карта за извършване на безналични плащания на стоки и услуги и за теглене на пари в брой от терминално устройство АТМ /банкомат/ или ПОС. Уговорена е възнаградителна лихва в размер на 1,50 % месечно, както и краен срок за погасяване на кредита – 29.06.2007 г. Съгласно чл.8 от договора и анекса от 28.10.2007 г. всички права и задължения на страните се уреждат от Общите условия на „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД за издаване и ползване на револвиращи международни кредитни карти с чип MASTERCARD и VISA.

Съгласно чл.36.1 от посочените Общи условия срокът за ползване на овърдрафта се удължава автоматично всеки път за нов едногодишен срок, при условие че титулярят не е уведомил банката за прекратяване на договора най-малко 60 дни преди изтичане на текущия срок. По делото не се твърди и не са представени доказателства за това, че в посочения по-горе срок ответникът е отправил изявление до банката ищец за отказ от продължаване действието на процесния договор, което налага извода, че същият е бил подновяван многократно при условията на чл.36.1 от Общите условия. По делото не се спори, а и от представеното извлечение от счетоводни книги и от заключението на съдебно-счетоводната експертиза се установява, че ответникът е преустановил плащанията си за погасяване на ползвания от него кредитен лимит. Според чл. 28, б. „а“ от Общите условия банката има право да обяви ползвания овърдрафт за изцяло и предсрочно изискуем след писмено предизвестие до кредитополучателя за срок, определен от банката, в случай че кредитополучателят не извърши което и да е плащане по договора за кредитна карта и общите условия повече от пет работни дни след датата, на която такова плащане е станало изискуемо. В случая съобразно изискванията на чл.60, ал.2 ЗКИ и ТР № 4/18.06.2014 г. на ВКС по тълк.д.№ 4/2013 г., ОСГТК банката е упражнила правото си да предизвика настъпването на падежа на цялото задължение, като иска предсрочно плащане на цялото вземане, на 12.02.2019 г., когато на ответника лично е било връчена Покана /предизвестие за обявяване на предсрочна изискуемост на овърдрафт по картова разплащателна сметка/.

От заключението на назначената по делото съдебно-счетоводна експертиза се установява, че за периода от сключването на процесния договор за кредит до датата на предоставяне на счетоводна информация от ПИБ АД /29.06.2005г. - 02.11.2023г./ кредитополучателят Р. Т. А. е усвоявал суми по сметка ***** /за 2005г./ и по сметка с IBAN ... /през периода от 2006г. до 2015г./. Кредитополучателят е в забава на плащанията си по сключения с договор за кредитна карта от 19.12.2012г. На 19.12.2012г. е последното надвишение на разрешения кредитен лимит - овърдрафт от 6000 лв. по картовата разплащателна сметка на кредитополучателя. Сумата на това надвишение не е погасена от кредитополучателя и след тази дата по сметката му не са постъпвали погасителни вноски. Към датата на предявяване на иска не са заплатени 64 броя минимални погасителни вноски със следните падежи: 05.01.2013 г., 05.02.2013 г., 05.03.2013 г., 05.04.2013 г., 05.05.2013 г., 05.06.2013 г., 05.07.2013 г., 05.08.2013 г., 05.09.2013 г., 05.10.2013 г., 05.11.2013 г., 05.12.2013 г., 05.01.2014 г., 05.02.2014 г., 05.03.2014 г., 05.04.2014 г., 05.05.2014 г., 05.06.2014 г., 05.07.2014 г., 05.08.2014 г., 05.09.2014 г., 05.10.2014 г., 05.11.2014 г., 05.12.2014 г., 05.01.2015 г., 05.02.2015 г., 05.03.2015 г., 05.04.2015 г., 05.05.2015 г., 05.06.2015 г., 05.07.2015 г., 05.08.2015 г., 05.09.2015 г., 05.10.2015 г., 05.11.2015 г., 05.12.2015 г., 05.01.2016 г., 05.02.2016 г., 05.03.2016 г., 05.04.2016 г., 05.05.2016 г., 05.06.2016 г., 05.07.2016 г., 05.08.2016 г., 05.09.2016 г., 05.10.2016 г., 05.11.2016 г., 05.12.2016 г., 05.01.2017 г., 05.02.2017 г., 05.03.2017 г., 05.04.2017 г., 05.05.2017 г., 05.06.2017 г., 05.07.2017 г., 05.08.2017 г., 05.09.2017 г., 05.10.2017 г., 05.11.2017 г., 05.12.2017 г.,

05.01.2018 г., 05.02.2018 г., 05.03.2018 г., 05.04.2018 г., 05.05.2018 г., 05.06.2018 г., 05.07.2018 г., 05.08.2018 г., 05.09.2018 г., 05.10.2018 г., 05.11.2018 г., 05.12.2018 г., 05.01.2019 г., 05.02.2019 г., 05.03.2019 г. и 05.04.2019 г. Размерът на непогасената главница е 6000,00 лв.

Съгласно разпоредбата на чл.86, ал.1 ЗЗД при неизпълнение на парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. В случая ответникът е изпаднал в забава с изтичане на седемдневния срок, посочен в изявлението на ищеца за предсрочно предизвикване падежа на задължението, т.е. от 20.02.2019 г. Обезщетението обаче се претендира от по-късен момент – 05.06.2019 г. От заключението на съдебно-счетоводната експертиза по делото става ясно, че законната лихва за периода от 05.04.2019 г. до 22.06.2023г. е в размер на 2607,14 лв.

Разпоредбата на чл.78 ЗЗД предвижда, че разноските по изпълнението са в тежест на длъжника. С оглед на това ответникът дължи на ищеца заплащането на направените разноси за връчване на Покана /предизвестие за обявяване на предсрочна изискуемост на овърдрафт по картова разплащателна сметка/ в размер на 24 лв., установени с Фактура № 114750/30.11.2018 г. Следва да се посочи, че процесното договорно правоотношение е възникнало преди влизане в сила на ЗПК /2006 г. - отм./, поради което за него не се прилага ограничението в чл.19, ал.1 от посочения нормативен акт.

Ответникът е направил възражение за погасяване по давност на вземанията на ищеца, предмет на исковата молба. Необходимо е да се отбележи, че правото на ответника да направи възражение за погасяване на вземането по давност се преклудира с изтичане срока за отговор на исковата молба по чл.131, ал.1 от ГПК /в този смисъл са: Тълкувателно решение № 1/09.12.2013 г. на ВКС по тълк.д.№ 1/2013 г., ОСГТК, решение № 85/17.06.2011 г. на ВКС по т.д.№ 682/2010 г., II т.о., ТК, решение № 111/08.10.2010 г. на ВКС по т.д.№ 1068/2009 г., I т.о., ТК и др./. В случая правопогасяващото възражение на ответника е въведено в процеса едва във второто заседание по делото, проведено на 17.11.2023 г., т.е. след изтичане на преклузивния срок по чл.131, ал.1 от ГПК. Следователно така направеното възражение е преклудирано и не може да бъде преценявано от съда по същество.

По тези съображения съдът намира, че предявените осъдителни иски са основателни и следва да бъдат уважени изцяло, заедно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване на иска – 23.06.2023 г. – до окончателно изплащане на дължимата сума.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК следва да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца разноси по делото за държавна такса, юрисконсултско възнаграждение и възнаграждение на вещо лице по съдебно-счетоводната експертиза в размер на 844,29 лева.

Воден от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Р. Т. А. от гр.Стара Загора, ... да заплати на „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА” АД, гр.София, район Младост, бул. „Цариградско шосе“ 111П, ЕИК 831094393 сумата 6000 лева, представляваща главница по Договор за издаване на кредитна карта № .../29.06.2005 г., изменен и допълнен с Анекс от 28.10.2007 г., ведно със законната лихва върху тази сума от 23.06.2023 г. до окончателното ѝ изплащане, сумата 2607,14 лева, представляваща обезщетение за забавено плащане на главницата по Договор за издаване на кредитна карта № .../29.06.2005 г., изменен и допълнен с Анекс от 28.10.2007 г., за периода от 05.04.2019 г. до 22.06.2023 г. и сумата 24 лева, представляваща разноси по изпълнението на Договор за издаване на кредитна карта № .../29.06.2005 г., изменен и допълнен с Анекс от 28.10.2007 г., както и сумата 844,29 лева, представляваща разноси по делото.

Присъдените суми могат да се заплатят по банкова сметка BG90FINV915010PAL0ANFL.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му пред Старозагорския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____